

Ramon de bizon

Tekst **Lou
Beauchesne**

Illustraties **Kate
Chappell**

Vertaald door

**Arthur
Japin**

Voor Julie en alle personages uit boeken die in
mij hebben geleefd. Bedankt dat jullie bestaan.

Lou

Hoofdstuk 1

Ramon is een bizon. Een heel bijzondere bizon, want hij woont op de pagina's van een boek waarin hij zelf de held is.

Groot, sterk, moedig en behaard gaat hij de gevaarlijkste avonturen aan. En dan zingt hij dit vrolijke lied:

Ik ben **Ramon de bizon**
Augurken lust ik puur
Maar liever in het **ZUUR**
En zing ik mijn chanson?
Verdwijnt elk wolkje voor de zon!
Pom, pom, pom, pom, pom,
Pom, pom, pom, pom, pom.

Het boek was van Giel, een kleine, stille jongen. Hij was heel slim en helemaal niet harig.

Toch waren Giel en Ramon als een linker- en een rechterbil: nooit alleen en altijd bij elkaar.

Hier zie je ze in het park. Bij de tandarts.

In het restaurant.

En daar, in het zwembad.

Op een dag werd het leven van de twee vrienden opgeschud door een enorme gebeurtenis: Giel zag

een dinosaurus.

Vanaf dat moment had hij het nergens anders meer over. Dinosaurus zus, dinosaurus zo, hij herhaalde het zelfs in zijn slaap.

Giels moeder was blij om te zien dat haar zoon zo enthousiast was over dinosaurussen. Ze nam hem mee naar de bibliotheek. Daar vonden ze een hele vrachtlading aan boeken over deze dieren. Giel kwam met armen vol boeken thuis, grijnzend van oor tot oor.

Dinosaurus.
Dinosaurus.
Dinosaurus.
Dinosaurus.
Dinosaurus.
Dinosaurus.
Dinosaurus.
Dinosaurus.
Dinosaurus.
Dinosaurus.

Maar Ramon voelde zich in de steek gelaten, en... hij werd verdrietig. Zijn plek werd ingenomen door de dinosaurussen. Het leek wel alsof hij voor Giel niet meer bestond.

Hoofdstuk 2

Op een mooie ochtend, terwijl Giel op school was, zag zijn moeder de stapel boeken op het nachtkastje van haar zoon:

‘Oh là là! Die moet ik inleveren bij de bibliotheek. Anders zijn ze te laat.’

Nou, dacht Ramon, het zal tijd worden!

Maar Giels moeder had zo'n haast dat ze bij het samenrapen van alle dino-boeken per ongeluk *Ramon de bizon* ook meenam.

Ramon moest zijn huis uit, overstuur en tegen zijn zin. Hij werd in een stomme plastic tas gepropt, zonder zelfs maar afscheid te kunnen nemen van zijn vriend.

Onderweg kwam hij de kat van de buurvrouw tegen...

... scheerde hij laag over een hondendrol...

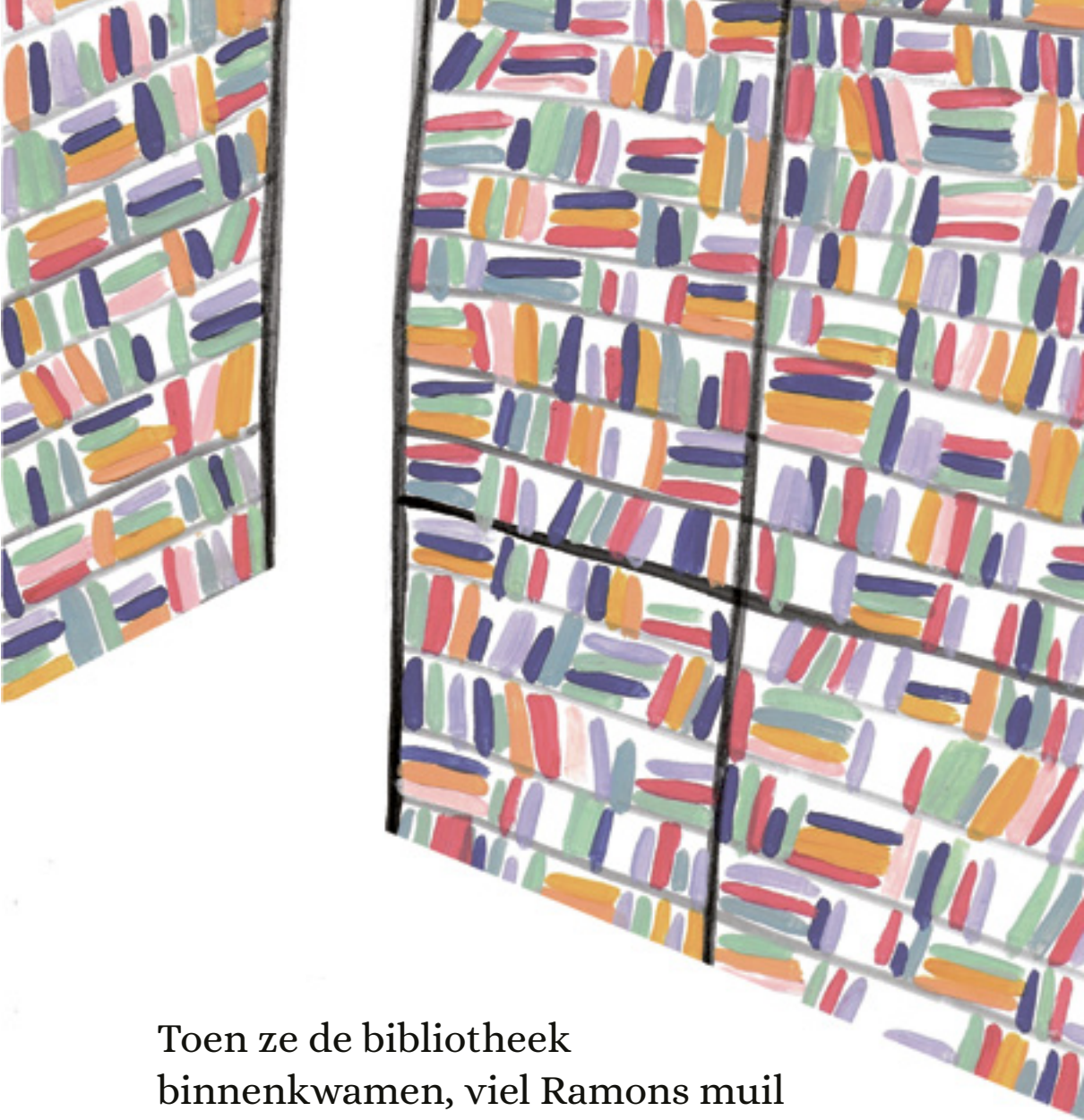
... en in de bus zat hij naast een worst.

Hij dacht aan alle vrolijke wandelingen die hij met Giel had gemaakt. Met pijn in zijn hart bedacht hij dat ze dat vast nooit meer zouden doen.

Toen ze de bibliotheek binnenkwamen, viel Ramons muil open. Wat was dat gebouw gróót! En wat te zeggen van al die boeken? Hij had nooit geweten dat die allemaal bestonden.